

עפ"א (חיפה) 22895-02-25 - עבד אלקאדר אגבאריה נ' מדינת ישראל - היחידה הארצית לאכיפה דיני התכנון ובניה

עפ"א (חיפה) 22895-02-25 - עבד אלקאדר אגבאריה נ' מדינת ישראל - היחידה הארצית לאכיפה דיני התכנון
ובניהמחוזי חיפה

עפ"א (חיפה) 22895-02-25

עבד אלקאדר אגבאריה

נגד

מדינת ישראל - היחידה הארצית לאכיפה דיני התכנון ובניה
בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[22.02.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

ביום 10.2.25 הוגש ערעור על החלטת בית משפט השלום בחדרה אשר ניתנה ביום 31.1.25 [בצה"מ
77114-05-23], ושעניינה בקשה לביטול החלטה שניתנה ביום 9.12.24 באותו הליך. ההחלטה מיום 9.12.24
עניינה בבקשת המערער, לפי סעיף 254ט' לחוק התכנון והבניה, לעיכוב ביצוע צו ההריסה מנהלי. בית המשפט קמא
דחה את הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה, וניתנה למערער ארכה בת 45 ימים לשם התארגנות וביצוע ההריסה
עצמית.

ביום 9.1.25 הגיש המערער לבית המשפט קמא בקשה לביטול פסק הדין ולעיכוב הליכי צו ההריסה. בבקשה נטען כי
המערער יליד 1934, סובל מירידה קוגניטיבית וכיום הינו בגדר פסול דין. בחודש מאי 2023 היה המערער כשיר
לעמוד לדין, ואז חתם על יפוי כוח לבא כוחו הקודם. מספר חודשים לאחר מכן עבר אירוע קשה בגינו סבל מירידה
קוגניטיבית וקושי לתקשר עם הסביבה. בחודש יוני 2024 התקיימה ישיבה אליה לא התייצב המערער בשל מצבו
הרפואי. לאחר התייעצות עם בניו של המבקש, קיבל בא כוח המערער את הצעת בית המשפט לטעון רק לעניין
האפשרות לעיכוב ביצוע צו ההריסה. אלא שבמצבו אז לא היה המערער כשיר לתת הסכמה. נוכח האמור, נטען כי יש
מקום להורות על ביטול ההסדר הדיוני מיום 25.6.24, ולאור זאת גם לבטל את ההחלטה מיום 9.12.24. בית
המשפט קמא דחה את הבקשה, בהחלטה מיום 31.1.25, ומכאן הערעור.
בהחלטתי מיום 10.2.25 ביקשתי את התייחסות הסנגור למסגרת הדיונית של ההליך. זאת, מאחר השגה על החלטת
בית משפט השלום לפי סעיף 254ט' טעונה רשות, ואין המדובר בערעור בזכות.
המערער הגיש הודעת הבהרה, במסגרתה טען כי הערעור הוא על "פסק דינו" של בית המשפט קמא, הן ביחס
להחלטתו בבקשה לביטול פסק הדין והן ביחס לביטול ההסכמה מיום 25.6.24. מאחר וטענות המערער נוגעות
להליך כולו, ולא בסוגיית הארכת מועד לעיכוב ביצוע צו ההריסה, הרי שלטעמו של הסנגור מדובר בערעור בזכות, ולא
ברשות.

לאחר שעיינתי בהחלטות בית המשפט קמא ובהודעת ההבהרה, נחה דעתי כי יש לדחות את טענותיו של הסנגור בעניין המסגרת הדיונית להשגה על החלטות בית המשפט קמא.

אציין כי לכתחילה הוגשה על ידי המערער בקשה לביטול צו ההריסה. בדיון שהתקיים ביום 25.6.24 חזר בו המערער, בהודעה מפי בא כוחו, מהבקשה לביטול צו ההריסה, וצמצם את בקשתו לעניין עיכוב ביצוע צו ההריסה. החלטת בית המשפט מיום 9.12.24, לפיכך, ניתנה במסגרת הדיונית שהותוותה על ידי הצדדים, קרי - החלטה בבקשה לפי סעיף 254 ט' לחוק התכנון והבניה.

עצם העובדה כי לימים מבקש המערער לחזור בו מהמתווה הדיוני שגובש (והיו טעמי בקשתו אשר יהיו) - אינה משנה במהותה את החלטת בית המשפט, אשר דינה כ'החלטה אחרת', ולא פסק דין, כטענת המערער. נימוקי הבקשה לחזור מהסכמה דיונית - אינם משנים את המסגרת להשיג על החלטת בית המשפט קמא. סעיף 254ט(ט) לחוק התכנון והבניה קובע, כי:

"החלטת בית המשפט בבקשה לעיכוב ביצוע לפי סעיף זה דינה כדין החלטה אחרת של בית משפט, והיא ניתנת לערעור לפני בית משפט שלערעור אם ניתנה רשות מאת שופט של בית המשפט שלערעור".

ככל שסבור המערער כי נפלה שגגה - בהחלטת בית המשפט קמא מיום 9.12.24 או בהחלטתו מיום 31.1.25, הרי שפתוחה בפניו הדרך לעשות כן במתווה הקבוע בסעיף 254ט(ט) לחוק התכנון והבניה, קרי - בדרך של הגשת בקשת רשות ערעור.

על המערער להגיש לפיכך בקשת רשות ערעור, וזאת יעשה לא יאוחר מיום 4.3.25. לא תוגש בקשת רשות ערעור כאמור - תישקל האפשרות להורות על מחיקת ההליך. היה ויוגש כתב טענות מתוקן, תשנה המזכירות את סיווג ההליך לבקשת רשות ערעור לפי סעיף 254ט(ט) לחוק התכנון והבניה, ובמצב דברים זה תינתן החלטה בדבר המשך הטיפול בהליך.

תזכורת פנימית ליום 5.3.25.

לעת הזו, אני מורה על עיכוב ביצוע צו ההריסה וזאת עד יום 4.3.25. המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד שבט תשפ"ה, 22 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.